1. І почав Він у притчах до них промовляти: Насадив був один чоловік виноградника, муром обгородив, видовбав у ньому чавило, башту поставив, і віддав його винарям, та й пішов.

2. А певного часу послав він раба до своїх винарів, щоб прийняти частину плоду з виноградника в тих винарів.

3. Та вони схопили його та й побили, і відіслали ні з чим.

4. І знову послав він до них раба іншого, та й того вони зранили в голову та зневажили.

5. Тоді вислав він іншого, і того вони вбили. І багатьох іще інших, набили одних, а одних повбивали.

6. І він мав ще одного, сина улюбленого. Наостанок послав і того він до них і сказав: Посоромляться сина мого!

7. А ті винарі міркували собі: Це спадкоємець; ходім, замордуймо його, і нашою спадщина буде!

8. І вони схопили його та й убили, і викинули його за виноградник...

9. Отож, що пан виноградника зробить? Він прибуде та й вигубить тих винарів, і віддасть виноградника іншим.

10. Чи ви не читали в Писанні: Камінь, що його будівничі відкинули, той наріжним став

каменем!

11. Від Господа сталося це, і дивне воно в очах наших.

12. І шукали Його, щоб схопити, але побоялись народу. Бо вони зрозуміли, що про них Він цю притчу сказав. І, лишивши Його, відійшли.

13. І вони вислали деяких із фарисеїв та іродіянів до Нього, щоб зловити на слові Його.

14. Ті ж прийшли та й говорять Йому: Учителю, знаємо ми, що Ти справедливий, і не зважаєш зовсім ні на кого, бо на людське обличчя не дивишся, а наставляєш на Божу дорогу правдиво. Чи годиться давати податок для кесаря, чи ні? Давати нам, чи не давати?

15. А Ісус, знавши їх лицемірство, сказав їм: Чого ви Мене випробовуєте? Принесіть Мені гріш податковий, щоб бачити.

16. І принесли вони. А Він каже до них: Чий це образ і напис? Ті ж Йому відказали: Кесарів.

17. Ісус тоді каже в відповідь їм: Віддайте кесареве кесареві, а Богові Боже! І дивувалися з Нього вони...

18. І прийшли до Нього ті саддукеї, що твердять, ніби нема воскресення, і запитали Його та сказали:

19. Учителю, Мойсей написав нам: Як помре кому брат, і полишить дружину, а дитини не лишить, то нехай його брат візьме дружину його, та й відновить насіння для брата свого.

20. Було сім братів. І перший взяв дружину й умер, не лишивши дітей.

21. Другий теж її взяв та й помер, і він не лишив дітей. Так само і третій.

22. І всі семеро не полишили дітей. А по всіх вмерла й жінка.

23. А в воскресенні, як воскреснуть вони, то котрому із них вона дружиною буде? Бо семеро мали за дружину її.

24. Ісус їм відказав: Чи ви не тому помиляєтесь, що не знаєте ані Писання, ані Божої сили?

25. Бо як із мертвих воскреснуть, то не будуть женитись, ані заміж виходити, але будуть, немов Анголи ті на небі.

26. Щождо мертвих, що воскреснуть, чи ж ви не читали в Мойсеєвій книзі, як при кущі сказав йому Бог, промовляючи: Я Бог Авраамів, і Бог Ісаків, і Бог Яковів,

27. Бо Він є Бог не мертвих, а живих! Тим то ви помиляєтесь дуже.

28. А один із тих книжників, що чув, як вони сперечались, та бачив, як добре Він відповідав їм, приступив та й спитався Його: Котра заповідь перша з усіх?

29. Ісус відповів: Перша: Слухай, Ізраїлю: наш Господь Бог Бог єдиний.

30. І: Люби Господа, Бога свого, усім серцем своїм, і всією душею своєю, і всім своїм

розумом, і з цілої сили своєї! Це заповідь перша!

31. А друга однакова з нею: Люби свого ближнього, як самого себе! Нема іншої більшої заповіді над оці!

32. І сказав Йому книжник: Добре, Учителю! Ти поправді сказав, що Один Він, і нема іншого, окрім Нього,

33. і що Любити Його всім серцем, і всім розумом, і всією душею, і з цілої сили, і що Любити свого ближнього, як самого себе, це важливіше за всі цілопалення й жертви!

34. Ісус же, побачивши, що розумно той відповідь дав, промовив до нього: Ти недалеко від Божого Царства! І ніхто не насмілювався вже питати Його.

35. Потому Ісус відповів і промовив, у храмі навчаючи: Як то книжники кажуть, що ніби Христос син Давидів?

36. Адже той Давид Святим Духом сказав: Промовив Господь Господеві моєму: сядь праворуч Мене, доки не покладу Я Твоїх ворогів підніжком ногам Твоїм!

37. Сам Давид Його Господом зве, як же Він йому син? І багато людей залюбки Його слухали.

38. Він же казав у науці Своїй: Стережіться тих книжників, що люблять у довгих одежах проходжуватись, і привіти на ринках,

39. і перші лавки в синагогах, і перші місця на прийняттях,

40. що вдовині хати поїдають, і моляться довго напоказ, вони тяжче осудження приймуть!

41. І сів Він навпроти скарбниці, і дививсь, як народ мідяки до скарбниці вкидає. І багато заможних укидали багато.

42. І підійшла одна вбога вдовиця, і поклала дві лепті, цебто гріш.

43. І покликав Він учнів Своїх та й промовив до них: Поправді кажу вам, що ця вбога вдовиця поклала найбільше за всіх, хто клав у скарбницю.

44. Бо всі клали від лишка свого, а вона поклала з убозтва свого все, що мала, свій прожиток увесь...